

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΠΕΛΑΓΙΑΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΚΕΧΡΟΒΟΥΝΙΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΤΙΝΟΥ
ΑΣΚΗΤΙΚΩΣ ΔΙΔΑΛΜΨΑΧΗΣ

ΕΠΟΙΗΘΗ ΕΙΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ
ΥΠΟ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΠΕΛΑΓΙΑΣ, ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ
ΜΟΝΗ ΚΕΧΡΟΒΟΥΝΙΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΤΗΝΟΥ ΑΣΚΗΤΙΚΩΣ
ΔΙΑΛΛΑΜΨΑΣΗΣ.

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ Κ Γ'

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν προοιμακόν, τὸ Μακάριος Ἄνῆρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν
στίχους ΣΤ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς προσόμοια.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ Παρθένος Ἄγνή, ἐπαλλήλοις ὄψε-
σιν, ὁράσει δὲ μυστικῇ, δι' ἀγαθότητα, Ὅσια τῇ θαυμαστῇ, δι' ἀρετῆς
Πελαγία θεάεται, καὶ ταύτης τὴν ὑπὸ γῆν, κεκαλυμμένην Εἰκόνα
ἐδήλωσεν. ἤς τῇ θεία ἀνευρέσει, χάριν πολλὴν εὕρομεν, καὶ θαυμάτων
δυνάμεις, ἐξ αὐτῆς ἀεὶ καρπούμεθα.

Βαβαὶ τῆς σῆς εὐδοκίας Ἄγνή! Σὺ γὰρ τὴν Ὅσιαν, Πελαγίαν
Δέσποινα, τῇ βίῳ ἀγγελικῶ, σεμνῶς ἐκλάμπουσαν, μεσίτιν τὴν πρὸς
ἡμᾶς, καὶ προμηθείας καὶ θείας εὐνοίας σου, ἀνέδειξας ἐμφανῶς,
τὴν σὴν Εἰκόνα αὐτῇ φανερῶσασα. Ὅθεν ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις,
σκέπε καὶ διάσωζε, τὴν παροῦσαν Μοῆν σου, ἀπὸ πάσης περιστά-
σεως.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων Βασίλισσαν, Μητὲρ Πελαγία, ὡς κατείδες
λάμπουσαν, βουλὴν δὲ τὴν ἐαυτῆς μυσταγωγούσάν σε, ἀκήκοας ἐξ
αὐτῆς. Εὐαγγελίζου ἡ γῆ χαρὰν κρείττονα, ἀντέφης δὲ ἐν χαρᾷ. Οἱ
οὐρανοὶ Θεοῦ δόξαν αἰνέσατε. Ὅθεν ἅπανα ἡ νῆσος Τήνος μακα-
ρίζει σε, ὡς θεράπαιναν θείαν, τῆς Μητρὸς Τοῦ Παντοκράτορος.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἐκ βρέφους σεμνή τὴν ἀρετὴν, οὐρανίῳ ἔρωτι, ὀλοσχερῶς ἀγαπήσασα, χαίρουσα ἔδραμες, εἰς Κεχροβουνίου, Μάνδραν τὴν περιβλεπτον, καὶ βίον τὸν ἐνάρετον ἔζησας, ἐνθέοις πράξεσι, τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσασα, Πελαγία, Μητὲρ παναοίδιμε.

Καὶ ὄναρ καὶ ὕπαρ ἐμφανῶς, ὑπὲρ νοῦν ἀστράπτουσαν, τὴν Θεοτόκον ἐώρακας, σαυτὴν καθάρασα, ἐκ πάσης προσύλου, ἐννοίας καὶ σχέσεως, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν Τήνῳ ἐξήγγειλας, τὴν ἐπισκίασιν. Τῆς Μητρὸς τοῦ Παντοκράτορος, Πελαγία, παραδόξοις θαύμασι,

Ὅσιως ἐν πάσῃ ἀρετῇ, Μητὲρ πεπολίτευσαι, πολλῶ δὲ πλέον ἐξέλαμψας, τῇ τοῦ πλησίον σου, τελείᾳ ἀγάπῃ, Πελαγία πάνσεμνε, διὸ τὴν σεβάσμιον κάραν σου, κατασπαζόμενοι, ἐξ αὐτῆς ὁσμὴν οὐράνιον, χορηγίᾳ θείᾳ, κομιζόμεθα.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἀνατεθεῖσα Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ἀσκητικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας, Πελαγία Θεόφρον, τῶν γὰρ θείων ἐνταλμάτων, δεξαμένη τὸν σπόρον, ὡς γῆς ἀγαθὴ ἐγεώργησας, τῆς ἐγκρατείας τοὺς καρπούς, τοῖς πάλαι Ὅσιοις στοιχήσασα, θεοπρεπῶς γὰρ ἐβίωσας, καὶ σκευὸς εὐχρηστον ἐδείχθης, τῆς Ἄγνης Θεοτόκου, τῇ εὐδοκίᾳ ταύτης λειτουργήσασα. Ἦς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης ὀρῶσα, ἐν τῷ νυμφῶνι τῆς χαρᾶς, ἰκέτευε Ὅσια, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου...

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου Σάββα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα Ἦχος. α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, Κεχροβουνίου Μονή, τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος, φυταλιὰ ἢ εὐθαλής, ἰδοὺ γὰρ ἐν σοὶ ἐβλάστησεν, ὡς ἐλαία κατάκαρπος, ἢ Ὁσία Πελαγία, ἢ ἐν ὁσιότητι καὶ ἀληθείᾳ τὸν Χριστὸν θεραπεύσασα. Ὅθεν ὡς καθαρὰ τὴν καρδίαν, θείων ἀποκαλύψεων ἠξίωται, καὶ τὴν Πανάχραντον Κόρην, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον τεθέεται, καὶ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῆς, διὰ τῆς χαριτοβρύτου ταύτης Εἰκόνας, ἡμῖν εὐηγγελίσασα. Ἡ καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Τῆς θείας ἀγάπης τῷ ἄνθρακι, καιομένη τὴν ψυχὴν, δι' ἔργων τοῦτο ὑπέφηνας ταῖς νοσοῦσαις ἀδελφαῖς, Πελαγία Ὁσία, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν γὰρ ἐπεδείξω, ἐλεήμονι ψυχῇ, καὶ ταῖς πασχούσαις ἐβόηθεις, διαθέσει δαψιλεῖ, καὶ στοργῇ τελεία. Ὅθεν θείου μακαρισμοῦ ἠξιώθης, καὶ τὴν γῆν τῶν πραέων ἐκκληρονόμησας, καὶ τῆς Ζωῆς τῷ ξύλῳ, ἀποκατέστης ἡοίδημε.

Ἦχος γ΄.

Τῇ ἐναρέτῳ σου Ζωῇ Θεοφιλῶς πολιτευομένη, τὴν τοῦ ἀδύτου φωτὸς Μητέρα, θεάσασθαι ἠξίωσαι, Πελαγία θεόληπτε, ὦ χάριτος ἥς ἔτυχες, τῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου. Τῆς γὰρ Ἁγνῆς Θεομήτορος, τῇ βουλῇ διηκόνησας, καὶ τὴν ἐν λαγόσι κεχρωσμένην τῆς γῆς θαυμαστήν αὐτῆς Εἰκόνα, τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀπεκάλυψας, καὶ καταλλήλως τῇ κλήσει ἐμπρέψασα, ἐν ταῖς τῶν ἁγίων λαμπρότησιν ἐσκήνωσας, μεθ' ὧν ἰκέτευσέ με δεόμεθα, Μῆτερ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Τῶν Ἁγίων τοῖς ἴχνεσι βαίνουσα, ἀγιοπρεπῆ πολιτείαν ἠνυσας, ἐν ταπεινώσει Ὁσία, καὶ θείῳ φρονήματι Πελαγία, τῶν γὰρ παθῶν τὸ δυσᾶδες βδελυξαμένη, εὐωδία Χριστοῦ ἐγένου, καθαρότητα ποθήσασα, καὶ ἁγνεῖαν περιποιησαμένη. Ὅθεν ὁσμὴν ἀπαθείας, καὶ εὐω-

διαν ἀγιότητος, ἡ ἀγία κάρα σου διαπνέει, καὶ τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις εὐφραίνει, πρὸς αἶνον καὶ δόξαν Χριστοῦ Τοῦ Θεοῦ, παρέχοντος διὰ σοῦ, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς, δόκιμος ἐδείχθης, τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἄρασα, Ὁσία Μητέρα, ὅλην γὰρ αὐτὴν ἐπέδωκας, πρὸς ἐργασίαν τοῦ Θεοῦ θελήματος, τελειοτάτῳ νοῖ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνωκλήσεως, ἐπειγομένη καὶ σπεύδουσα. Ὁθεν Κεχροβουνίου Μονή, τοῖς σοῖς προτερήμασι καλλωπίζεται, καὶ ἡ ἐνεγκάμενη σε Τῆνος, μακαρίζει τοὺς πόνους σου. Ἄλλ' ὦ Πελαγία θεόφρον, Τῆ Παναχράντῳ Θεοτόκῳ πρέσβευε, σώζεσθαι ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος...

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς κατείδες ἐκλάμπουσαν, τὴν Ἄγνην Θεομήτορα, παρ' αὐτῆς πεπλήρωσαι θείας χάριτος, καὶ οὐρανοῦ ἐλλάμπειως, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, ἠξιώθης ἀληθῶς, Πελαγία θεόληπτε, καὶ ἐξηγγειλας, τοῖς ἐν νήσῳ αὐτῆς τὴν εὐδοκίαν, καὶ τὴν πάλαι κεκρυμμένην, αὐτῆς Εἰκόνα τὴν πάνσεπτον.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Ἐκ νεότητος ἄρασα, τὸν Σταυρὸν τοῦ νυμφίου σου, τούτῳ ἠκολούθησας θεῖῳ ἔρωτι, καὶ πολιτεῖαν οὐράνιον, ἐν πάσῃ σεμνότητι καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ, καὶ πλουσίᾳ χρηστότητι, πεπολίτευσαι, ἐν Μονῇ τῇ σεπτῇ Κεχροβουνίου, Πελαγία θεοφόρε, ὅθεν ἀξίως δεδόξασθαι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Τῶν Ὁσίων ἰσότημος, ἀρετῶν τῇ λαμπρότητι, Πελαγία πάνσεμνε ἀναδέδειξαι, μοναζουσῶν δὲ ἀγλάισμα, καὶ θεῖον ὑπόδειγμα, πρὸς

ἀγῶνας ἀληθεῖς, καὶ τῆς Τήνου ὠραῖσμα, καὶ ἐξαίρετον, τῆς ἁγίας Μονῆς Κεχροβουνίου, ἐγκαλλώπισμα Ὁσία, καὶ πρὸς Θεὸν πρέσβυς ἔνθεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν τοῦ βίου σου χρηστότητα, ὡς προσφορὰν εὐπρόσδεκτον, Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐδέξατο, Πελαγία θεόληπτε, ἔνθεν ἡ Ἄχραντος Μήτηρ αὐτοῦ, ἐπεσκέψατό σε, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς εὐνοίαν, καὶ θαυμαστὴν κηδεμονίαν, διὰ σοῦ ἡμῖν εὐηγγελίσατο, ὡς γὰρ στήλην ἐχέγγυον, τῶν θείων ἐπαγγελιῶν, τὴν ἱερὰν αὐτῆς Εἰκόνα εὐράμεθα, ἐξ ἧς αἰεὶ ποριζόμεθα, πᾶσαν δόσιν ἀγαθὴν, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων τὰ ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Δέσποινα πρόσδεξαι . . .

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτικίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀμέμπτως ἐβίωσας, ἐν ἐγκρατεῖα πολλῇ καὶ πόνοις ἀσκήσεως, καὶ ἐν ἀγάπῃ θερμῇ, Πελαγία θεόληπτε. Ὅθεν τὴν Θεοτόκον, ἐπαλήλως κατεῖδες, μηνύουσάν σοι Εἰκόνας, τὴν ἀνεύρεσιν ταύτης. Ἦ πρόσβενε Ὁσία Μήτηρ, ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

Θεοτόκιον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Ἀπόλυσις

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ὅσιον τὴν ζωὴν, βιοτεύσασα Μήτηρ, Ἄγιον ἐν Σκιναῖς, ἱερῶς ἀνεπαύσω, καὶ βλέπεις ἄπερ βλέπουσι τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα. Ὅθεν σήμερον, Κεχροβουνίου ἡ Μάνδρα, ἐορτάζει σου, πνευματικῶς Πελαγία, τὴν μνήμην τὴν πάνσεπτον.

Θεοτόκιον . . .

Ἐν ὄψει μυστικῇ, κατ' ὄναρ καὶ ὕπαρ, ἐπέστης Ἀγαθὴ, τῇ σεμνῇ Πελαγία, καὶ ταύτῃ Κόρῃ εἰρηκας, ἀπαγγεῖλαι ὡς τάχιστα, ἀνασκά-

πασθαι , και άνευρεϊν σήν Εϊκόνα, ήν εύράμενοι ναόν σοι ήγειραν θεϊον, ύμνοϋντες Τήν χάριν σου.

Μετά τήν β' Στιχολ. Κάθισμα.
Ήχος γ'. Θεϊας πίστεως

Βίον ένθεον, έχουσα Μήτερ, θεϊας χάριτος, κατηξιώθης, και άγιων ίσοστάσιος πέφνηας, τῷ γάρ Σωτήρι όσιως λατρεύσασα, τῆς Θεοτόκου έδειχθης θεράπεινα. Όθεν πρέσβευε, λυτροϋσθαι έκ πάσης θλίψεως, Όσία Πελαγία τούς τιμώντάς Σε.

Θεοτοκίον.

Τῆ κελεύσει σου, καθυπουργούσα, και τούς λόγους σου, σπουδή πληροϋσα, ή Όσία Πελαγία Πανάχραντε, τήν σήν εμφάνειαν πᾶσιν έξήγγειλε, δι' ής έμφανής Κόρη γέγονεν, ή ύπέρτιμος Εϊκών σου και χαριτόβρυτος, πηγάζουσα τῷ κόσμῳ χάριν άφθονον.

Μετά τόν πολυέλεον, Κάθισμα.
Ήχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Αρετῶν έν τοϊς έργοις Μήτερ έμπρέπουσα, τῆ μυστικῆ θεωρία τῆς του Σωτήρος Μητρός, έτελέσθης άληθῶς και κατηγλάϊσαι, ταϊς έξ αϋτῆς μαρμαρυγαϊς, και μεσίτις πρὸς αϋτήν, εύπρόσδεκτος άνεδείχθης τῶν προσφευγόντων Όσία, ταύτης τῆ χάριτι έκ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Τῆς σεπτῆς σου Εϊκόνας Εϋαγγελιστριας, τῆς ύπό γῆν κεκρυμμένης εϋηγγελίσω σαφῶς, τήν άνεύρεσιν Άγνή Θεοχαρίτωτε, τῆ Πελαγία τῆ σεμνῆ, ὡς θεραπεινή σου πιστῆ, Παρθένε Θεογεννήτορ, ής ταϊς πρεσβεΐαις συντήρει, ταύτην τήν ποιίμνην σου άλώβητον.

Τό α'. Άντίφωνον του δ' Ήχου και τὸ Προκ.
Ύπομένων Ύπέμεινα τόν Κύριον και προσέσχέ μου.

Στίχ. Και έστησεν επί πέτραν τούς πόδας μου.

Εϋαγγέλιον κατά Μάρκον.

Ζήτηι τῆ γ' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν.
 Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τῆς Ὁσίας
 Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου . . .
 Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.
 Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός . . .

Τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, ἀμέμπτως διανύσασα, καὶ τῶν ἀρετῶν δοχεῖον γενομένη, τῶν ἀπ' αἰῶνος Ὁσίων τοῖς δήμοις ἠρίθμισαι, καὶ τῆς μακαρίας θεώσεως, ἡξίωσαι Μῆτερ. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, Πελαγία θεόφρον, Μοναζουσῶν τὸ ἀγλαΐσμα.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου . . . καὶ οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ὁσίας.
 Κανὼν τῆς Ὁσίας οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

(Ὑμνοῦντί σε Μῆτερ δός μοι λόγον Γερασίου)
 Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Υψόθεν παράσχου μοι, Λόγε Θεοῦ Ὑπερούσιε, σοφίαν τοῖς χεῖλεσι, καὶ λόγον Δέσποτα, τῆς Ὁσίας σου, ὑμνήσαι Πελαγίας, τὸν βίον τὸν ἀμεμπτον, καὶ τὴν χρηστότητα.

Μεγάλῃς ἡξίωσαι, ὡς ἀληθῶς Μῆτερ χάριτος, ὡς σκεῦος ἐπάξιον, ἐνθέων πράξεων, τὴν Πανάχραντον, ἰδοῦσα Θεοτόκον, καὶ ταύτης θεράπεινα πιστὴ ὑπάρξασα.

Νοός σου τὴν ἔφρουν, ἀπὸ νεότητος ἴθυνας, πρὸς μόνον τὸν Κύριον, ἐνθέω ἔρωτι, οὐ τοῖς ἴχνεσι, σεμνὴ ἀκολουθοῦσα, Ὁσίων ἐξήλωσας, Μῆτερ τὴν ἄσκησιν.

Θεοτοκίον.

Ολόφωτος Ἀχραντε, τῆ Πελαγία τεθέασαι, καὶ ταύτην προσέταξας, τοῦ ἀναγγεῖλαι σπουδῆ, τῆς Εἰκόνοσ Σου, τὴν εὑρεσιν ἐν Τήνῳ, δι' ἧς ἐπληρώθημεν, ἀγαλλιᾶσεως.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Υπῆλθες προθύμῳ διανοίᾳ, Ὁσία ζυγὸν τὸν Τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆ Μονῆ προσέδραμες, Κεχροβουνίου χαίρουσα, πρὸς τὰς ἀρχὰς πυκτεῦσασα, τοῦ πονηροῦ κοσμοκράτορος.

Νεκρώσασα πόνοις ἐγκρατείας, τὸ φρόνημα Μῆτερ τῆς σαρκός, τὴν σὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἄληκτον, νηστείας καὶ δεήσεσι, ἀγγελικῶς βιοτεύουσα.

Ταπεινῶσιν ἄμετρον πλουτοῦσα, ἀγάπης ἐδείχθης θησαυρός, καὶ θεία ὑποτύπωσις, τῇ καθαρᾷ ἀσκήσει σου, πρὸς ἀρετῶν ἐδίδοσιν, ταῖς Μοναζούσαις θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ἰδοῦσα τὴν Ἄχραντον Παρθένον, ἐπλήσθης αὐλοῦ φωτισμοῦ, ὧ Πελαγία πάνσεμνε, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, αὐτῆς τὴν ἐπιφάνειαν εἰς εὐσεβῶν περιποίησιν.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄, Ταχὺ προκατάλαβε.

Μονὴ ἐπαγγέλλεται, Κεχροβουνίου ἐν σοί, ἐν ταύτῃ γὰρ ἦνυσας, τὴν σὴν ἁγίαν ζωὴν, Πελαγία θεόπνευστε, ὅθεν καὶ τὴν σὴν κάραν, εὐλαβῶς προσκυνοῦσα, θείας ἐκ ταύτης Μῆτερ, εὐωδίας πληροῦται, δοξάσασα Τὸν Κύριον, τὸν Σὲ ἀγίασαντα.

Θεοτοκίον.

Τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, τῆς τοῦ Σωτῆρος Μητρός, τρανώς ἄρτι βλέπουσα, ἦν ἐπὶ γῆς ἀμυδρῶς, κατείδες θεόληπτε, πρέσβευε Πελαγία, τῇ Ἄγνῃ Θεοτόκῳ ταύτης σου προνοεῖσθαι, τῆς Μονῆς καθ' ἐκάστην, τῆς πόθῳ ἀνυμνούσης, αὐτῆς τὰ θαυμάσια.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Σώματός σου τὰς ὀρέξεις, τῇ συντόνῳ ἀσκήσει σου, θανατοῦσα Μῆτερ, πρὸ ζωὴν τὴν ἄνω κατηύθυνας, τῆς σῆς ψυχῆς Πελαγία τὰ κινήματα, ἧς καὶ ἔτυχες, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέεσσα.

Εν ὀράματι μὲν πρώην, ἐπαλλήλως, ἐώρακας, καὶ καθ' ὕπαρ εἶτα, Μῆτερ Πελαγία ἐκλάμπουσαν, τὴν ἡλιόμορφον Κόρην καὶ Πανάχραντον, σοὶ μηνύουσαν, τὴν πρὸς ἡμᾶς ταύτης εὖνοιαν.

Μύστις ἔνθεος ἐδείχθης, τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος, ὡς κεκαθαρμένη, νοῦν τε καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τοὺς ἐν Τήνῳ πιστοὺς Μῆτερ ἐμύησας, πρὸς ἀνεύρεσιν, τοῦ θείου ταύτης Μορφώματος.

Η σεμνή σου πολιτεία, καὶ ἡ ἔνθεος ἄσκησις, ἐναρέτων ἔργων, καὶ χρηστῶν ἠθῶν στήλην ἔμψυχον, τῇ Μάνδρᾳ σὲ ἀνέδειξε. πρὸς τὰ κρείττονα, τὰς μοναστρίας παιδεύουσαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν πολύφωτόν σου δόξαν, Πελαγία ἡ δούλη σου, ὡς τεθαμμένη, ἔνθους καὶ μετάρσιος γέγονεν, ὕμνολογοῦσα τὴν σὴν μεγαλειότητα, Παντευλόγητε. Μῆτερ Χριστοῦ Ἁειπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξέστης τῷ πνεύματι, ὡς ἐθεάσω πάνσεμνε, τὴν Ἁγνὴν Παρθένον ἐκβοῶσαν, Εὐαγγελίζου χαρὰν μεγάλην ἡ γῆ, καὶ ἔφησας ἐνθεαστικῶς, Οὐρανοὶ αἰνέσατε, τοῦ Θεοῦ δόξαν ἄρρητον.

Ρημάτων ὡς ἤκουσας, τῆς μονῆς Θεομήτορος, ἔσπευσας καὶ ἠγγειλας Ὅσῖα, τοῖς ἐν τῇ νήσῳ προκρίτοις χαίρουσα, τὴν σοὶ γενομένην ἐμφανῶς, θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς Μητρὸς τοῦ Παντάνακτος.

Δοχεῖον πολύτιμον, τῆς δωρεᾶς τοῦ Πνεύματος, Μῆτερ Πελαγία ἀνεδείχθης, τῇ ἐναρέτῳ καὶ καθαρᾷ σου ζωῇ, καὶ μεσίτις ἔνθεος σεμνή, πρὸς τὴν πάντων Ἄνασσαν, τῶν πιστῶς προσιόντων σοι.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος σου Δέσποινα, ὃν ἐπιστῆσα εἰρηκας, τῇ σῇ θεραπαίνῃ Πελαγία, τοὺς ἐν Τήνῳ χαρᾶς ἐνέπλησε καὶ εὐθὺς ὀρύξαντες τὴν γῆν τὸν ναόν σου εὗραντο, καὶ τὸ θεῖον Εἰκόνημα.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Συνέσει θεία ἐκλάμπουσα, ἀγάπης ἐπεδείξω χρηστότητα, ἀνακουφίζουσα, καὶ βοηθοῦσα ἐκάστοτε, Ὅσῖα ταῖς πασχούσαις, γνώμη θεόφρονι.

Μνήμην τὴν σὴν ἑορτάζουσα, Μονὴ Κεχροβουνίου γεραίρει σε, καὶ κατασπάζεται, ὡς θησαυρὸν ἀγιάσματος, Ὅσια Πελαγία τὴν θείαν κάραν σου.

Ολοσχερῶς ἀναπτέρωσαι, πρὸς δόξαν τε καὶ φῶς οὐράνιον, ὅτε ἑώρακας τὴν τῶν Ἀγγέλων βασιλίτσαν, Ὅσια Πελαγία, προσφθεγγομένην σοι.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν Ὅσια ἠξίωσαι, καθάρασα ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τὴν ἀειπάρθενον. Ὅθεν φωτὸς πλήρης γέγονας, καὶ εὐφροσύνης Μητηρ, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ζωὴν θεοφιλῆ, διανύσασα Μητηρ, ἀσκήσει ἀρετῶν καὶ ἡθῶν εὐκοσμία, θεράπεινα πέφηνας, τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ὅθεν χαίρουσα, Κεχροβουνίου ἢ Μάνδρα, μακαρίζει σε, ὦ Πελαγία θεόφρον, τιμῶσα τὴν κάραν σου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ νεότητος σεμνή, καταλιποῦσα πάντα, κατηκολούθησας Χριστῷ, ἀνευδοιάστῳ λογισμῷ καὶ ἀνευδότῳ πόθῳ, καὶ τῇ τοῦ Κεχροβουνίῳ ἱερᾷ δραμοῦσα Μονῇ, δόκιμος Μονάστρια ἀναδέδειξαι, ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς διαπρέψασα καὶ ὁσίως Χριστὸν θεραπεύσασα, ὡς τὰ ἄνω ποθοῦσα καὶ ζητοῦσα Ὅσια. Ὅθεν ὡς ἐκλεκτὴ καὶ καθαρὰ τῇ καρδίᾳ, τῆς Θεοτόκου τῆς ἐμφανείας ἠξίωσαι, καὶ μυσταγωγὸς ἀληθῆς ἐχρημάτισας, τῶν παρ' αὐτῆς, πρὸς ἡμᾶς χορηγομένων παντοδαπῶν ἀγαθῶν, καὶ ποικίλων εὐεργεσιῶν, τῇ ἀνευρέσει τῆς θαυμαστῆς αὐτῆς καὶ ἀγίας Εἰκόνας, Πελαγία θεόφρον, διὸ ἡ νῆσος αὕτη σὺν τῇ Μονῇ σου μακαρίζει σε, τιμῶσα τὴν κάραν σου.

Συναξάριον.

Τῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κεχροβουνίου ἀκησάσης, τῇ οὔσῃ ἐν τῇ νήσῳ Τήνω, εἰς ἣν ἐμφανισθεῖσα ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἐφάνερωσε τὴν ἀνεύρεσιν τῆς θαυματουργοῦ αὐτῆς Εἰκόνας, τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Στίχ. Πελαγία πέλαγος χαρίτων εὔρε τῆς Θεοτόκου θεράπεινα ὄφθεισα.

Πελαγία εὐκλείης τρίτη εικάδι ἀφθίτου τύχε.

Ταῖς αὐτῆς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμῃν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Λελαμπρυσμένη τῷ φωτί, τῆς ὑπερφουοῦς θεωρίας, τῷ Ἱεράρχῃ Γαβριήλ, Πελαγία ἐπέστης κραυγάζουσα. Ἡ παρθένος ἐπέφανε, καὶ παρέχει ἡμῖν χάριν δαυιλεστάτην.

Οἱ ἐν τῇ νήσῳ εὐσεβεῖς, κατὰ τοὺς σοὺς λόγους Ὅσια, ἔδραμον πάντες ἐν σπουδῇ, καὶ τὴν γῆν ἀνορύξαντες εὐραντο, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τὴν Εἰκόνα τὴν ὑπέρτιμον τῆς Πανάγνου.

Γεγονωτέρα τῇ φωνῇ, ἤνεσαν τὴν Πάναγνον Κόρην, ἠνίκα εὐρον ὑπὸ γῆν, σὺν ναῷ αὐτῆς τὸ θεῖον Εἰκόνισμα καὶ ναὸν περιβόητον, ταύτη ἤγειραν ἐν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ.

Ολον τὸν βίον σου σεμνή, ἠνεγκας ὡς δῶρον εὐῶδες, τῇ Θεοτόκῳ Μαρίᾳ παρ' αὐτῆς μουμένη τὰ κρείττονα, Πελαγία καὶ κράζουσα, χαῖρε Κόρη Ὁρθοδόξων ἢ προστασία.

Θεοτοκίον.

Ναόν σοι ἴδρυσαν λαμπρόν, οἱ πιστοὶ ἐν νήσῳ τῆς Τήνου, καὶ ἐν αὐτῷ πίστει θερμῇ, τὴν ἁγίαν Εἰκόνα σου ἔθεντο, ἐκβοῶντες σοὶ Ἄχραντε, χαῖρε σκέπη τῆς Ἑλλάδος καὶ προστασία.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Γνώμη θεολήπτω κοσμουμένη, κατάλληλον πολιτείαν ἐπιδέδειξαι, ἤθεσιν ἀπλότητος, καὶ τρόποις χρηστότητος, καὶ ἔργοις ταπεινώσεως Χριστὸν δοξάζουσα Ὅσια Πελαγία θεόφρον, ὅθεν ἐδοξάσθης, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις.

Εχει ἡ Μονὴ Κεχροβουνίου, τὴν κάραν σου τὴν μυρίπνοον θησαύρισμα, ἀληθῶς οὐράνιον, Πελαγία πάντιμε, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς χάριτος ἀντλοῦσα πάντοτε, ὁσμὴν καὶ εὐωδίαν τὴν θεῖαν, πᾶσαν δυσωδίαν, παθῶν ἀποδιώκει.

Ρήσεις τοῦ Χριστοῦ Μητέρα πληροῦσα, πτωχείαν πλουτοποιὸν ἐμφρόνως ἔστερξας, καὶ τριχίνοις ράκεσι, θλίβουσα τὸ σῶμά σου, ἀνάπαυσιν αἰώνιον καὶ φῶς ἀνέσπερον, καὶ πλοῦτον ὀφθαρσίας ἐδέξω, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων, λαμπρότησιν Ὅσια.

Θεοτοκίον.

Ἀνωθεν Κυρία τῶν Ἀγγέλων, ἐν ὄψεσι ξενοτρόποις ὡς ἠυδόκησας, ὠφθης ὡς φιλάγαθος, ἐπαλλήλως Δέσποινα, τῇ Πελαγία Πάναγνε καὶ ταύτη δέδωκας, σεπτὸν χρηματισμὸν Θεοτόκε, ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου χάριν.

Ὡδὴ Θ'. Ἄπας γηγενής.

Στήλην ἀρετῆς, τὸν βίον σου ἔλιπες καὶ ὑποτύπωσιν, ἐναρέτων πράξεων, Κεχροβουνίου τῇ Μάνδρα πάνσεμνε, πρὸς τοῦτον ἀφορῶσαι γὰρ Μοναζουσῶν ἢ πληθὺς, θεαρέστως, ἑαυτὰς ρυθμίζουσαι, Πελαγία πρὸς θεῖαν ἀνάβασιν.

Ἰνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἄνω λαμπρότητος μεθέξης πάνσεμνε, σευτήν ἐλάμπρυνας, φωτὸς τοῖς ἔργοις βίου λαμπρότητι, καὶ ὡς καλὴ καὶ ἄμωμος χαίρουσα ἔδραμες, Πελαγία, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια καὶ ὑπερλαμπρα Μητέρα σκηνώματα.

Μύρου ἱεροῦ, τὰ θεῖά σου λείψανα πλήρη ὠράθησαν Μητέρα αἰετέβαστε, ἠνίκα ταῦτα ἀπὸ τοῦ μνήματος, σεμνῶς ἀνεκομίζοντο ἀρωματίζοντα, Πελαγία, θεῖαις διαδόσεσι, τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα.

Ὁμιλος σεμνός, ὕμνεϊ σε ἐν ἄσματι Μοναζουσῶν εὐλαβῶς, ἃς σκέπε καὶ φύλαττε, ἐκ τῆς μανίας τοῦ πολεμήτορος, κάμοι δὲ τῷ αἰνέσαντι τὴν πολιτείαν σου, δίδου Μητέρα, ταῖς σεπταῖς πρεσβείαις σου, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Υψωσον καὶ νῦν, τὰς ὀσίας χεῖράς σου καθικετεύουσα, τὴν μόνην Πανάχραντον, ὑπὲρ τῆς Μάνδρας σου ταύτης πάντιμε, τῆς βλαστησάσης Τήνου σε πάσης Ἑλλάδος τε, ὡς ἂν Μητέρα, πάντοτε ρυώμεθα, συμφορῶν καὶ ποικίλων στενώσεων.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ὡς ἄνθος σε πανεύοσμον, ἢ νῆσος Τήνος ἦνθησεν, ἢ δὲ Μονὴ ἐνεπλήσθη, Κεχροβουνίου Ὁσία, ὁσμῆς τῆς Ὁσιότητος, τοῦ ἐναρέτου βίου σου, καὶ τὴν ἁγίαν κάραν σου, προσπτύσσεται μετὰ πόθου, τιμῶσα σε Πελαγία.

Θεοτοκίον.

Χρηματισθεῖσα πάνσεμνε, ὁμφῇ τῇ ὑπὲρ ἔννοιαν τῆς Παναγίας Παρθένου, αὐτῆς τὴν Θεῖαν Εἰκόνα, τὴν κεκρυμμένην πρότερον, ὑπὸ τὴν γῆν ἐδήλωσας, καὶ νῦν Ὁσία πρέσβευε, τῇ Θεοτόκῳ Μαρίας, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς.

Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐπιποθήσασα, μετὰ σπουδῆς προσῆλθες, ἐκ νεότητος Μήτηρ, Μονῇ Κεχροβουνίου τῇ ἱερᾷ, καὶ λαμπρῶς κατηξίωσαι ἀποκαλύψεων θείων καὶ θαυμαστῶν, Πελαγία τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ.

὘ν ταπεινώσει Ὁσία καὶ ἐγκρατεῖα πολλῇ, τελοῦσα τὴν ζωὴν σου, καὶ ἀγάπη πλουσία, ἰδεῖν κατηξιώθης ὡς καθαρὰ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, τὴν Θεοτόκον μουῦσάν σε ἀληθῶς, Πελαγία τὰ ἐσόμενα.

Ἀγαλλομένη καρδίᾳ τοῖς πᾶσιν ἡγγειλας, τὴν θεῖαν εὐδοκίαν, τῆς Ἁγνῆς Θεοτόκου, ἐντεῦθεν οἱ ἐν Τήνῳ μετὰ σπουδῆς, Πελαγία ὀρύξαντες τὴν γῆν, ἀνεῦρον Εἰκόνα τὴν θαυμαστήν, τῆς Παρθένου χάριν βρύουσαν.

Κεχροβουνίου ἢ Μάνδρα ἐν σοὶ ἀγάλλεται, Ὁσία Πελαγία, καὶ τιμᾷ σου τὴν κάραν καὶ πρέσβιν σε προβάλλεται τῇ Μητρί, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πάντοτε. Ἦν ἐκδυσώπει ἀπαύστως παντὸς κακοῦ, τὴν Μονὴν σου, Μήτηρ, ἵρυσθαι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τοῦ θεοῦ φόβου τῷ πυρί, παθῶν τὰς ἀκάνθας ἐφλεξας, ἐμφρόνως ρυθμιζομένη, Πελαγία Ὁσία, ὅλον τὸν πόθον γὰρ σεμνή, πρὸς Χριστὸν ἀνέτεινας, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας, ὡς ἐφετῶν ἀκρότατον, ὅθεν ὡς λαμπὰς φωτεινὴ, ἐν Τήνῳ ἀνέλαμψας, καὶ τῷ φωτὶ τῶν ἔργων σου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καταυγάζεις. Ἄλλ' ὡς ἐν τῷ νυμφῶνι τῆς ζωῆς χορεύουσα, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ πρέσβευε Μῆτερ, προνοεῖσθαι ἡμῶν πάντοτε, τῶν ἐλπίζόντων αὐτῆς τῇ χάριτι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρθένε . . . Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς Ὁσίας ἡ γ'. καὶ στ'. Ὡδή. Ἀπόστολον τῆς κζ' Κυριακῆς, Εὐαγγέλιον δέ, τῶν Δέκα Παρθένων, ὅπερ ζῆται τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ Σαββάτῳ τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Μεγαλυνάριον.

Χάριν Πελαγία εὔρες πολλήν, τῇ σῆ ἑναρέτῳ καὶ Ἁγία Μῆτερ ζωῆ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου, διάκονος φανεῖσαι ἢ πρέσβευε Ὁσία ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΣΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΥΜΩΝ

ΠΕΛΑΓΙΑΝ

ΤΗΝ ΕΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΕΧΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ ΑΣΚΗΣΑΣΑΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψηθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τῶν Ἁγίων ταῖς χορείαις συνοῦσα, αἰεὶ δυσώπει σὺν αὐτῆς Πελαγία, πάσης ἀνάγκης ρύσεσθαι δεόμεθα, πάντας τοὺς προστρέχοντας, τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ ἐξαιρέτως ταύτην δέ, τὴν Μονὴν Σου Ὁσία, ἐκ δεινῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐν ἀγάπῃ στερρᾷ πολιτεύεσθαι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους, Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ο Ν. Ψαλμὸς καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς. «Δίδου ἡμῖν σὴν ἀρωγὴν Μήτηρ. Γερασίου». Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδοῦσας.

Δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Μήτηρ Πελαγία, τὸν τῶν ὅλων Δημιουργόν, λυτροῦσθαι ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, καὶ τῶν ποικίλων σκανδάλων τοῦ ὄφους.

Ἰάσεις ἡ Κάρα σου ἡ σεπτῇ, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀναβλύζει θεία ροπῇ καὶ νέμει ἐκάστῳ αἰτουμένῳ ἰσχύον Ὁσία καὶ ρῶσιν καὶ ἔλεος.

Δολίως ἐπέρχεται καθ' ἡμῶν, ὁ δόλιος ὄφις, τοῦ συλῆσαι ἡμᾶς ζῆτων, ἀλλὰ τῇ Σῆ χάριτι Ὅσια, τούτου τὸ θράσος εἰς τέλος κατάβαλλε.

Θεοτοκίον.

Ὁλόφωτος ὤφθης Μῆτερ Ἄγνη, τῇ Σῆ θεραπαίνῃ, Πελαγία τῇ θαυμαστῇ καὶ ταύτῃ ἀνήγγειλας Παρθένε, τῆς πρὸς ἡμᾶς σου εὐνοίας τὴν ἔκφρασιν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐπ' αὐτῆς τῆς Παρθένου, ὡς ἀρετῶν σκῆνωμα, εἰς διακονίαν Ἄγιαν, ὡς προεκλέλεξαι, αὐτὴν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῆς νήσου ταύτης, Πελαγία πάντιμε, τῆς εὐφημούσης σε.

Ἡ Ἄγία σου Κάρα, ἀγιασμοῦ χάριτας, Πνεύματι Ἄγιῳ πηγάζει, καθαγιάζουσα, Μῆτερ θεόληπτε, Μοναζουσῶν τὰς χορείας, προσιούσας πάντοτε, ταύτῃ ἐκ πίστεως.

Μνειάν πάντοτε ποίει, πρὸς τὸν Χριστὸν πάνσεμνε, ταύτης τῆς ἀγίας Μονῆς σου, ἐν ἣ ἠγώνισαι, ἀνεπηρέαστον, ἐπηρειῶν τοῦ Βελιάρ, ταύτην διασώζεσθαι, ὕμνολογοῦσαν Σε.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ τῶν παθῶν ἴασιν, δίδου ἡμῖν πάντοτε Κόρη, καὶ φῶς οὐράνιον, ἐν τῇ καρδίᾳ Ἄγνη, τῆς Σῆς σεμνῆς Πελαγίας, καμπτομένη Δέσποινα, ταῖς παρακλήσεσι.

Διάσωσον ὦ Πελαγία Ὅσια πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐκ πόθου τῇ Σῆ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεῦουσα Τὸν Σωτῆρα.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενεῖα . . .

Αἰτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Πρεσβεῦειν Χριστῷ, Ὅσια τῷ νυμφίῳ σου, μὴ παύση ἀεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα, ὡς ἂν δεινῶν στενωπέων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων ρυόμεθα, καὶ χαλεπῶν τοῦ ἐχθροῦ προσβολῶν, καὶ βίον ἡσύχιον διάγωμεν.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νόμφ θείῳ ἐνίσχυσον, ἡμᾶς ἐν χρηστότητι πολιτεύεσθαι, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις Σου, Μῆτερ Πελαγία ἀεισέβαστε.

Σοφιστείας τοῦ ὄφως, ἅς ἐπινοεῖται καθ' ἡμῶν πάντοτε, τῇ Σῆ χάριτι διάλυσον, καὶ ἐν ὁμοιοῖᾳ ἡμᾶς φύλαττε.

Ἡ τὴν μόνην Πανάχραντον, Μῆτερ κατιδοῦσα μυστα γωγοῦσαν

Σε, Πελαγία ταύτη πρέσβευε, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου καὶ τῆς νήσου σου.

Θεοτοκίον.

Νήσου Τήνου Πανύμνητε, ἐξαιρέτω τρόπῳ προστάτις πέφηνας, ὅθεν ταύτην ἀεὶ φύλαττε, πίστει προσκυνούσαν τὴν Εἰκόνα σου.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγιον σεμνή, Πελαγία βίον ἔζησας, διὰ τοῦτο καθαγιάσων ἡμῶν, τὰς καρδίας τῆ ἁγία ἀντιλήψει σου.

Ρώμην καὶ ἰσχύν, Πελαγία δίδου πάντοτε, Μοναζούσαις ταῖς τιμώσαις Σε πιστῶς, τοῦ πατεῖν τὰς ἐπινοίας τοῦ ἀλάστορος.

ᾠφθη σοι λαμπρῶς, τῶν ἀγγέλων ἡ βασιλίσσα, ἦν ἰκέτευε Ὁσία ἐκτενῶς, ὑπὲρ ταύτης τῆς Μονῆς τῆς τιμώσης Σε.

Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡμῖν, ἡ ἁγία Σου ἐμφάνεια, τῆ Ὁσία Πελαγία Μαριάμ, ἀνεξάντηλος πηγὴ τῆς εὐλογίας Σου.

ᾠδὴ στ. Τὴν δέσιν.

Ἠγίασεν, ὁ Χριστὸς σε Ὁσία, προσδεχθεὶς σου τὴν σεμνὴν Πολιτείαν, ὃν ἐκδυσώπει ἀεὶ Πελαγία, ἐξ ἐναγῶν με προλήψεων ρύεσθαι, καὶ πολιτεῦεσθαι πιστῶς, ἐν ἀγάπῃ καὶ πάσῃ σεμνότητι.

Ναμάτων, τῶν μυστικῶν ἐπληρώθης, τῆς τοῦ Πνεύματος σεμνὴ ἐπομβρίας, ὡς ἐθέασω τὴν Πάναγνον Κόρην ἐξ ὧν μετάδος ρανίδα σωτήριον, τοῖς Σε τιμῶσιν εὐλαβῶς, Πελαγία Τηνίων ἀγλαΐσμα.

Μονὴν σου, τὴν ἱερὰν Πελαγία, ἐν ἣ ἦνυσας τὸν θεῖον ἀγῶνα, τὴν κεκτημένην ὡς ἔνθεον δῶρον, τὴν πανευδὴ Σου Κάραν θεόληπτε, διάσωζε ἐκ πειρασμῶν, τῆ θερμῆ Σου πρεσβεία πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἠνίκα, τῆ Πελαγία ἐφάνης, Παναγία Θεοτόκε Μαρία, τὴν πρὸς ἡμᾶς μητρικὴν Σου ἀγάπην, ταύτη σαφῶς ἀπεκάλυψας Δέσποινα, ἥς τοὺς πλουσίους οἰκτιρμούς, καθ' ἐκάστην ἡμέραν καρπούμεθα.

Διάσωσον ὦ Πελαγία πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐκ πόθου τῆ σῆ πρεσβεία προστρέχοντας, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύουσα τὸν Σωτῆρα.

Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου . . .

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ταῖς πρὸς Χριστὸν Πελαγία πρεσβείαις Σου, πάσης ἀνάγκης ἐν βίῳ καὶ θλίψεως, ταύτην τὴν Μάνδραν Σου ἄτρωτον φύλαττε, Μοναζουσῶν τὰς χορείας ἰθύνουσα, πρὸς κτῆσιν Ὁσία τοῦ κρεῖττονος.

Προκείμενον.

Ἐπομένων ὑπέμεινα Τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ Πέτραν τοὺς πόδας μου.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος, Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα ὁ Κύριος ἡμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθαι ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ Κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ εὕρησει ποιοῦντα οὕτως. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Ὅσιας...

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με Ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β., Ὁλην ἀποθέμενοι.

Βίου καθαρότητι, κεκοσμημένη Ὅσια, ἠξιώθης βλέψασθαι, τὴν μόνην Πανάχραντον Θεομήτορα, ἣς τανῦν βλέπουσα ἐν τῇ ἄνω δόξῃ, τὴν ἀνέκφραστον λαμπρότητα, αὐτὴν ἰκέτευε, δίδοσθαι χειρὶ πλουτοδότιδι, αὐτῆς τὸ θεῖον ἔλεος, καὶ τὰς διαδόσεις τῆς χάριτος, ταύτῃ τῇ Μονῇ σου, καὶ Τήνῃ τῇ πατρίδι σου σεμνῇ, καὶ πᾶσι Μῆτερ τοῖς σπεύδουσι, ταύτης τῇ χρηστότητι.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου... Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς Ἁγνῆς Θεοτόκου, ὡς θεράπαιναν θεῖαν ὑμολογοῦμεν σε, αὐτῇ γὰρ Πελαγία, καὶ νῦν καθάπερ πάλαι, οἰκειοῖς τοὺς κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁδὸν τὴν εὐθεῖαν Μῆτερ ἐβάδισας, πρὸς ταύτην οὖν Ὅσια, καλῶς τὰς Μοναζούσας, καθοδήγει ἐκάστοτε, τοῦ ἀποκλίνειν ἀεὶ, τὰς ἀτραποὺς τῆς πλάνης.

Ρῶσιν δίδου Ὅσια, καὶ παθῶν θεραπείαν ἡμῖν δεόμεθα, τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῇ κάρᾳ σου τῇ θεῖα, τῇ πνεοῦση ἐν Πνεύματι, ὁσμήν ζωῆς μυστικῆς, καὶ θεῖαν εὐωδῖαν.

Θεοτοκίον.

Γνώμην ἔχουσα θείαν, καὶ λαμπρότητα βίου Παρθένε Ἄχραντε, ἡ θεία Πελαγία, τῆς σῆς κατηξιώθη, ἐμφανείας καὶ χάριτος, ἥς ταῖς πρεσβεύαις Ἄγνή, τὴν Σὴν Μονὴν φυλάττεις.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Εὖρες Ὅσια, τὴν ἀληθῆ εὐκκληρίαν, τῆς Θεόπαιδος ἀῦλα ἐπισκέψει, ἥς καὶ ἡμᾶς Μῆτερ, ἀνάδειξον μετόχους.

Ρεόντων Μῆτερ, ὡς ἐκφυγοῦσα τὸν σάλον, πρὸς ἀχείμαστον κυβέρνησον λιμένα, ἄνωθεν Ὅσια, Μοναζουσῶν χορείαν.

Ἄκατακρίτως, καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀνύειν, καταξίωσον τὸν βίον Πελαγία, τὰς ἐνασκουμένας, ἐν τῇ σεπτῇ Μονῇ σου.

Θεοτοκίον.

Σκέπη Παρθένε, καὶ ἀσφαλῆς προστασία, ἔσο πάντοτε Μονῇ Κεχροβουνίου, καὶ τῇ νήσῳ Τήνῳ, ὑμνούσῃ σου τὴν δόξαν.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἴδεῖν ὡς ἠξιώθης, τὴν Ἄγνήν Παρθένον, ταύτης τὴν ἄρρητον δόξαν θεάσασθαι, Μῆτερ Ὅσια ἀξίωσον τοὺς τιμῶνάς σε.

Μονὴ Κεχροβουνίου, καὶ ἡ νῆσος Τήνος, τῇ σῇ καυχῶνται Ὅσια λαμπρότητι, αἷς δίδου πάντοτε Μῆτερ χάριν θεόσδοτον.

Ὅσμὴν ἁγίαν Μῆτερ, πνέει Σου ἡ Κάρα, καὶ κατευφραίνει ἡμῶν τὴν διάνοιαν, Μοναστριῶν τὰς χορείας καθαγιάζουσα.

Θεοτοκίον.

Ἵμνουμέν σου τὴν χάριν, Κεχαριτωμένη, ὅτι προστάτις καὶ σκέπη καὶ ἔφορος, ἡμῶν ἐδόθης τῶν πίστει μεγαλυνόντων σε.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Τὸν Χριστὸν ποθήσασα ἐκ ψυχῆς, τούτῳ Πελαγία, ἠκολούθησας ἀκλινῶς, ἀρετῶν ὁσίων, τῇ καθαρᾷ ἀσκήσει, διὸ τῆς τῶν Ἁγίων, δόξης ἠξίωσαι.

Τήνου θεῖος βλαστός, καὶ τῆς Θεοτόκου ἡ θεραπεία ἡ πιστή, χαίροις Πελαγία, Ὅσια πανολβία, Μονῆς Κεχροβουνίου, θεῖον ἀγλάϊσμα.

Ἄρετῶν ἐκλάμπουσα τῷ φωτί, τὴν Ἄγνήν Παρθένον, κατηξίωσαι κατιδεῖν, καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει, ἐξήγγειλας Ὅσια, αὐτῆς τὴν εὐδοκίαν, τὴν πλουσιόδωρον.

Μύστις ἀνεδείχθης θεοειδῆς, τῆς Ἁγνῆς Παρθένου, καὶ ἐμύησας τοὺς σοὺς πιστοὺς, τοὺς ἐν νήσῳ Τήνω, αὐτῆς τὴν θεῖαν χάριν, Ὁσία Πελαγία, Ἁγίων σύμμορφε.

Χάριτος ἐπλήσθησαν ἀληθῶς, κατὰ τοὺς σοὺς λόγους, ὅτε εὗρον ὑπὸ τὴν γῆν, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα, τῆς Θεοτόκου Μῆτερ, οἱ εὐσεβεῖς ἐν Τήνω, Χριστὸν δοξάζοντες.

Τὴν Κεχροβουνίου Μῆτερ Μονὴν, σκέπε Πελαγία, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς, πρὸς σὲ γάρ Ὁσία, μετὰ τὴν Θεοτόκον, προστρέχει καυχωμένη τῇ θεῖα Κάρᾳ σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων... Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς.

Ἦχος β'. ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μῆτερ Πελαγία θαυμαστή, σκεῦος ἀρετῶν ἰσαγγέλων, Θεραπεινὴ ἐκλεκτή, τῆς Ἁγνῆς Θεόπαιδος καὶ Θεομήτορος, πρὸς αὐτὴν αἰεὶ πρέσβευε, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου, καὶ τῆς βλαστησάσης σε, νήσου ἐκάστοτε, ἵνα τῆς αὐτῆς προστασίας, πάντοτε ἡμῖν καὶ ἐν πᾶσι, χορηγῇ τὴν χάριν τὴν σωτήριον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Δέσποινα πρόσδεξαι...

Δίστιχον. Δέησιν ἐμὴν ὦ Πελαγία δέξαι.

Ταύτην γάρ Γεράσιμος πίστει σοι ἦσε.

